

SAMRØÐA

Hanus Samró:

SJÚKAN ER
MÍN STYRKI

– Einkí eitur forðing. Tú kanst alt, sum tú setur tær fyri. Trúgv upp á tað. Um onnur siga, at tað er ómøguligt, nýt tað so sum motivatióin. Um onnur halda tær aftur, gev teimum fingurin, og ger tað kortini. Tað sigur Hanus Samró, ið hevur álvarsomu sjúkuna vøddasvinn

Hallur av Rana

Navnið Hanus Samró festi seg í tilvitskuna hjá Føroya fólki, tá hann sum einans 23 ára gamal tók sæti á Føroya løgtingi. Við 304 atkvøðum kom hann syngjandi á ting, einans 78 atkvøður færri enn formaður floksins Jørgen Niclasen.

Hanus Samró varð ikki afturvaldur við síðsta val, tá Fólka-flokkurin gekk nógv aftur, men enn hoyrist nógv til navnið.

Hann hevur givið seks bókur út, og var í síðsta mánaði aktuellur við nýggja blaðnum Ó og DVDini hjá Ævintýraferðini.

Fyrrverandi lögtingsmaðurin er nevniliga óvanliga virkin, men handan nógva virkseimið goymir seg ein syrgilig lagna.

Álvarsom sjúka

Hanus Samró hevur nevniliga álvarsomu sjúkuna Facio Scapulo Humerale muskeldystro-phy (FSH), ið betri er kend undir heitinum vøddasvinn.

– Hon rakar andlitið, armarnar og niðasta partin av rygginum. Men eg havi ringasta slagið, har beinin eisini eru rakt, sigur Hanus Samró.

Sjúkan kann ikki lýsast sum annað enn náðileys. Líðandi tærir hon upp á likamið, og einasta vónin er, at hon steðgar av sær sjálvari.

– Eingin kann siga, um sjúkan er steðgað ella ikki, men um gongdin verður tann sama, sum hon hevur verið seinastu fyra til fimm árin, eru útlit fyri, at eg endi í koyristóli. Tað má tíðin vísa, sigur Hanus

Samró álvarsamur á máli og heldur fram.

– Tíverri er tað okkurt, ið bendir á, at sjúkan hevur rakt fingrarnar. Eg klári ikki longur at boyggja fremstafingur á høggu hond, og okkurt er sum bendir á, at longutong á høggu hond eisini er ávirkað.

Ungi rithøvundurin, ið harvið kann missa førleikarnar at skriva, er tó bjartskygdur, tí hann hevur sett sær fyri, at sjúkan ikki skal steðga honum.

– Um eg so skal skriva við høkuni, so geri eg tað. Tað er bara ein nýggj avbjóðing, sum eg ætli mær at liva við. Einkí kann steðga mær, sigur Hanus Samró avgjòrdur.

Ein vilji av stáli

Hesin vilji at einkí skal steðga honum er tað, ið kanska best eyðkennir Hanus Samró. Um hann hevur sett sær nakað fyri, so ger hann tað, óansæð umstøðurnar. Sambært honum er tað týðningarmesti lærdómurin frá sjúkuni.

– Einkí eitur forðing. Tú kanst alt, sum tú setur tær fyri. Trúgv upp á tað. Um onnur siga, at tað er ómøguligt, nýt tað sum motivatióin. Um onnur halda tær aftur, gev teimum fingurin og ger tað kortini. Tú kanst alt, og tú kanst nógv meir, tá tú hevur eitthvørt, sum heldur tær aftur kropsliga, tí tað snýr seg um at yvirliva, sigur Hanus Samró.

Ein av dreymunum hjá unga

hoyvíkingum, ið gjòrdist veruleiki, var tá hann í 2011 saman við vinmanninum Rógva Mikkelsen stovnaði fyrirkuna Ó.

– Nú havi eg eina lítla fyrirkuna, eg lívi mítt eigna lív eg geri tað, sum eg havi hug til, og um nakar fortelur mær, at tað ikki ber til, og tað hendir lutfalsliga ofta, brúki eg tað sum motivatióin. Akkurát sum við sjúkuni. Tað er eingin forðing. Tað er mín styrki, greiðir Hanus Samró frá.

Ein virkin barndómur

Tað var einkí, ið bar brá av, at nakað var galið við Hanusi Samró, tá hann var barn. Tvørturímóti, so var hann millum teir fremstu í sínum aldursbólki í mest øllum, ið hann tókst við.

Hann vaks upp í Hoyvík, og sum so nógv onnur børn livdi hann á fót bóltsvøllinum í grannalagnum, tá hann ikki sjálvur vandi judo, hondbólt ella fót bólt.

Frá ungum aldri var hann eisini

sera tilvitaður um sítt eigna likam og hvat var neyðugt, um hann ynskti at røkka sínum málum.

– Eg var ómetaliga tilvitaður um kroppin og hugsaði alla tíðina um, hvussu eg kundi fáa størri vøddar. Eg var fullkomiliga bitin av wrestling og sat næstan hvørt fríggjakvøld og hugdi eftir amerikonsku risunum, sum bukaðu hvønn annan í ringinum, sigur Hanus Samró flennandi.

Málið var at gerast eins stórur og teir.

– Tí var judo fantastiskt. Har gjørdur vit nógva styrkivenjing, og eg gloymi ongantíð, tá ein venjari segði við meg, eg var um sjei ára aldur, at um eg skuldi verða sterkur, mátti eg gera 50 armboyggingar, rygg- og búkvenjingar um dagin heima. Eg gjòrði 100, sigur Hanus Samró við einum brosi.

Hann steðgaði við armboygg-ingunum sum fjúrtan ára gamal, tá hann ikki kláraði meir, men helt fram við at gera búkvenjingar, til hann var átjan ára gamal.

Bøkur:

2011 - Tey bæði – trúfesti og fullkomin friður

2013 - Hans Jensen

2014 - Ein Dagføring

2015 - Stríðið um fiskimarkið

2015 - Stríðið um makrelin – tá Føroyar slitu

strandarlandaavtaluna og kravdu sín sjálvsagda rætt

2016 - Stríðið um 200 fjórðingar –

eisini ein spurningur um EF